

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๔-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ประจำวันที่ ๒๓ เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๑ ต่อ ๓ มูลค่าข่าว ๔๒๒,๕๖๖.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

อยู่กับหน้า 1 เดลินิวส์

ต่อจากหน้า 1

66

ความสุข" ในยุคปัจจุบันมีการวัด-มีการเปรียบเทียบระหว่างประเทศ ซึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้มีรายงานข่าวว่าทางองค์การสหประชาชาติได้สำรวจระดับความสุขใน 156 ประเทศทั่วโลก โดยประเทศไทยเราถูกระบุว่าระดับความสุขอยู่ลำดับที่ 52 ของโลก และเป็นลำดับที่ 3 ในกลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ อีกทั้งไทยยังมีระดับความมั่งคั่งดีเป็นลำดับที่ 8 ของโลก ขณะที่ทางสำนักงานสถิติแห่งชาติของไทยเองก็ระบุไว้ว่าจากการสำรวจข้อมูลความสุขของคนไทยอย่างต่อเนื่อง 5 ปี พบว่าคนไทยมีระดับความสุขเพิ่มขึ้น แม้ว่าจะเป็นไปได้ช้า ๆ

ดูในภาพรวมคนไทยก็มีความสุขในระดับหนึ่ง

แต่หากโฟกัสรายละเอียดอาจจะต้องข้าม???

ทั้งนี้ "ความไม่ปลอดภัยในร่างกาย ชีวิต ทรัพย์สิน" นี้เป็น

ปัญหาหนึ่งที่บั่นทอนความสุขได้อย่างมีต้องสงสัย และกับสังคมไทยประชาชนคนไทย ในยุคนี้ก็ดูเหมือนว่าความไม่ปลอดภัยในร่างกาย ชีวิต ทรัพย์สิน ปัญหาการ **ลี้ภัยซึ่งปล้น ท้าร้าย จำ อณาจร ช่มชืด นับวันจะเป็นปัญหาใหญ่** ไม่ว่าจะเป็นในต่างจังหวัด จังหวัดปริมณฑล หรือแม้แต่ในกรุงเทพฯ เมืองหลวง ไม่ว่าจะตามสถานที่เปลี่ยวหรือไม่เปลี่ยว ไม่ว่าจะนอกบ้านหรือในบ้าน ไม่ว่าจะกับเด็ก ผู้หญิง ผู้สูงวัย หรือแม้แต่ผู้ชาย ซึ่งก็ยังมีคนไทยจำนวนไม่น้อยที่ออกปากว่า...

"สังคมไทยอยู่ยากมากขึ้นทุกที..."

"เกิดอะไรขึ้นกับสังคมไทยทุกนี้??"

กับเรื่องนี้ ทาง "อยู่กับหน้า 1 เดลินิวส์" ได้ลองขอมุมมองมุมสะท้อนจากทางนักวิชาการด้านสังคม-ด้านความสุขของมนุษย์ ซึ่ง ผศ.ชลวิทย์ เจียรจิตต์ คณบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) สะท้อนถึงปัญหาการลี้ภัยซึ่งปล้น ท้าร้าย จำ ฯลฯ ว่า... เหตุการณ์เหล่านี้เป็นเรื่องปกติของเมืองใหญ่ ในไทยก็ไม่ต่างจากในต่างประเทศ ที่มีการก่ออาชญากรรมสูงมาก ซึ่งทั้งหมดเกิดจากกระแส

‘อยู่ยาก’ มากขึ้นทุกที ‘สังคมอันตราย’ ใครทำ? - ใครต้องแก้?

"ทุนนิยมจัดจ้าน" เป็นตัวหลักที่สามารถทำให้เกิดการแย่งชิงให้ได้มา ไม่ว่าจะเป็นด้วยวิธีใดก็ตาม เรียกว่าจกกันคือ ๆ ก็สามารถเกิดขึ้นได้

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนที่อยู่ในเมือง โดยเฉพาะคนในเมืองใหญ่ ที่มักมีปัญหามาก รายรับไม่พอกับรายจ่าย เครียด มีความอยากได้ และก็ไม่คิดหาทางออกที่ดีว่าควรทำอย่างไร จึงเกิดการลี้ภัยซึ่งปล้น เพื่อให้ได้มา

และเพราะยุคนี้คนส่วนใหญ่ "ขาดความเอื้ออาทรต่อกัน" อยู่ในโลกส่วนตัว ไม่สนใจรอบข้าง ตัวใครตัวมัน ปัญหาสังคมจึงเกิด

มาก คนที่ขาดโอกาสที่มีมากมาย บางส่วนจึงกลายเป็นภาคเดนสังคมน
อาวุธ มีด ปืน หรือแม่แต่ระเบิด ที่หาได้ง่าย หรือการละเลย
ของเจ้าหน้าที่บางส่วน ทาง ผศ.ชวลิตย์ บอกว่า... ก็เป็นอีกเหตุหนึ่ง
แต่ก็เป็นประเด็นที่เล็กเมื่อเทียบกับการ **“ขาดซึ่งศีลธรรมและ
จริยธรรมในใจ”** อย่างเรื่องอาวุธ หากใครคิดจะก่อเหตุ ไม่ต้องไปหา
ปืนให้ยากเย็นก็ได้ แค่อูบบนรถเมล์ มือเปล่าก็ก่อเหตุได้ เช่น ล้วง
กระเป๋า หรือจะฆ่าใคร ก็หยิบมีดในครัวไปแทงไปฟันก็ได้ รวมถึงคน

ทุกวันนี้ก็อยากจะแหกกฎกันอยู่แล้ว!!

“หากจะตั้งคำถามกับสังคม คำตอบก็มีมาก เริ่มที่สถาบัน
ครอบครัว ที่ไม่มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอนลูกหลาน รวมถึงสถานศึกษา
ครูบาอาจารย์ ศาสนา ที่ไม่ได้เป็นหลักให้กับสังคม เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ที่ไม่ได้ทำงานเชิงรุก ซึ่ง **ถึงเวลาที่ต้องทบทวนหน้าที่และบทบาท
ของทุก ๆ ฝ่าย** ก่อนที่จะสายเกินไป”

ทางด้าน ดร.จิตรา ดุษฎีเมธา ประธานโครงการศูนย์พัฒนา
ความสุขมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มศว สะท้อนว่า... สังคมไทยปัจจุบัน

ถูกกระตุ้นด้วยสื่อที่เน้นในเรื่องความรุนแรง เรื่องเพศ โดยที่คนรับสื่อ
อาจไม่รู้ตัว ซึ่งเรื่องความก้าวร้าวรุนแรง เรื่องเพศ เป็นสัญชาตญาณ
ดิบในคนทุกคนอยู่แล้ว และถูกกระตุ้นให้สนใจได้ไม่ยาก
สำหรับเด็ก ปัจจุบันก็บริโภคสื่อมาก โดยเฉพาะสื่อออนไลน์
ซึ่งโลกออนไลน์ไปไกลกว่าจะตามได้ทัน อย่างปืน ถูกหรือไม่ถูก
กฎหมายก็หาในอินเทอร์เน็ตได้ไม่ยาก หรือเด็กบางคนก็ทำระเบิดได้
จากการดูในยูทูป

เมื่อคนเราถูกกระตุ้นสัญชาตญาณดิบ ก็อาจเกิดเรื่องน่า
สะเทือนใจขึ้นได้ ถ้ามีเหตุอะไรมาเสริม หรือเกิดการจูนมูม เช่น เลิก
กับแฟน ทะเลาะกัน อยากรจะแก้แค้นเอาคืน หรือฉันไม่ได้ใครก็ไม่
ได้ ต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะนำไปสู่การก่อเหตุอาชญากรรมได้ เพียง
แต่คำว่า **“สะใจ”** ...นี่ก็ส่วนหนึ่ง

ส่วนปัญหาหลักก็จึงปล้น ก็เกิดขึ้นทั้งจากคนที่คิดยา ไม่ใช่คน
ปกติ ล้นคิด หรือไม่ได้คิดถึงผิชอบชั่วดี ซึ่งสะท้อนว่าสังคมเรากำลัง
อยู่ในลักษณะตัวใครตัวมัน สุขนิยม **เอาทุกข์ของตนเองโยนให้คน
อื่น เพื่อให้ตนเองสุขหรือตนเองรอด** ไม่สนถึงวิธีการที่จะได้มา ไม่
อดทนที่จะหามาด้วยน้ำพักน้ำแรงตนเอง จะต้องชิงทรัพย์ ปาดคอใคร
ก็ทำได้ เพียงแค่นี้ให้ได้มาเท่านั้น และปัญหานี้ยังสะท้อนถึงเรื่องการ
อบรมเลี้ยงดู การคิดพิจารณาคนที่มีมากกว่า รวมถึงความเอื้ออาทรที่
ปัจจุบันนี้หาได้น้อยมากในป่าคอนกรีต ซึ่งเหล่านี้ก็นำสู่เหตุร้าย ๆ

“สังคมไทยอยู่ยากขึ้นทุกที” นี่เป็นปรากฏการณ์
แต่แค่ก่นด่า **“ไอ้เลว-ไอ้โหด-ไอ้เหี้ย”** ไม่ช่วยอะไร
ใครเกี่ยว-ใครต้องทำอะไร?? นี่ต่างหากสำคัญ!!